

7. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **Sędzia Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górską

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2021 roku we Wrocławiu

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

M. S. (1) (...)

ur. (...) we W.

syna M. i J. z domu R.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 25 sierpnia 2020 roku około godz.22:40 na ul. (...) w R. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o Ruchu Drogowym, w ten sposób, że kierował samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości posiadając w wydychanym powietrzu alkohol w ilości prowadzącej do stężenia 1,22 mg/dm³, czym naruszył zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczony prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego we Wrocławiu Śródmieścia sygn akt VK 1260/18 obowiązującego w okresie od 21 września 2018 roku do 21 września 2021 roku

tj. przestępstwo z art. 178 a § 4 k.k.

I. uznaje oskarżonego **M. S. (1)** za winnego zarzuconego jemu czynu, z tym, że przyjmuje, iż stopień jego nietrzeźwości wynosił nie więcej niż 1,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu tj. przestępstwa z art. 178 a § 4 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

III. na podstawie art. 43 a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz (...) (...) świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) zł;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie w dniach od 25 sierpnia 2020 roku godz. 22:40 do dnia 27 sierpnia 2020 roku godz. 13:30;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 287/21 Ds. 54.2021	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. S. (2)	w dniu 25 sierpnia 2020 roku około godz.22:40 na ul. (...) w R. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo	

		<p>o Ruchu Drogowym, w ten sposób, że kierował samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie więcej niż 1,18 mg/l w wydychanym powietrzu, czym naruszył zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczony prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego we Wrocławiu Śródmieścia sygn. akt V K 1260/18 obowiązującego w okresie od 21 września 2018 roku do 21 września 2021 roku</p> <p>tj. przestępstwo z art. 178 a § 4 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>M. S. (2) w okresie od 22 sierpnia 2020 r. do 25 sierpnia 2020 r. przebywał gościnnie w (...) w R. położonym przy ul. (...). Od początku pobytu spożywał duże ilości alkoholu.</p> <p>W dniu 25 sierpnia 2020 r. około godziny 19:00 między M. S. (2) a jego partnerką doszło do awantury. Na miejscu interweniowała Policja, wezwana przez współwłaścicielkę pensjonatu. Po zakończeniu interwencji, M. S. (2) spakował swoje rzeczy i udał się do</p>	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	k. 75v, 75	

<p>samochodu marki V. (...) nr rej. (...).</p> <p>Poruszał się chwiejnym krokiem.</p>			
<p>zeznania świadka G. K.</p>	<p>k. 6-7, 75</p>		
<p>zeznania świadka M. Ż.</p>	<p>k. 9-10, 75</p>		
<p>zeznania świadka E. F.</p>	<p>k. 12-13, 75</p>		
<p>zeznania świadka K. R.</p>	<p>k. 25-26, 75</p>		
<p>Pojazd M. S. (1) był zaparkowany na parkingu przynależącym do ośrodka, na którym swoje pojazdy pozostawiali goście (...). Teren ten nie był otoczony stałym ogrodzeniem. Od ulicy (...), obszar nieruchomości wyznaczały donice z kwiatami. Wjazd na posesję zagrodzony był przenośnym pacholkiem.</p>	<p>zeznania świadka G. K.</p>	<p>k. 6-7, 75</p>	
<p>M. S. (2) po włożeniu bagaży do bagażnika, usiadł na miejscu kierowcy i uruchomił silnik pojazdu. Następnie wykonując manewr cofania ruszył w stronę ulicy, pokonując całą długość placu tj. około 30 metrów. Cofając uderzył w donice z kwiatami.</p> <p>Widząc zachowanie M. S. (1), współwłaściciel pensjonatu podbiegł do samochodu i po otwarciu przednich drzwi od strony kierowcy wyciągnął kluczyki ze stacyjki.</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>k. 75v</p>	

Na miejsce zdarzenia wezwano Policję. Funkcjonariusze zatrzymali M. S. (1) do wyjaśnienia okoliczności zdarzenia.			
zeznania świadka G. K.	k. 6-7, 75		
zeznania świadka M. Ż.	k. 9-10, 75		
zeznania świadka E. F.	k. 12-13, 75		
zeznania świadka K. R.	k. 25-26, 75		
materiał poglądowy	k. 36-38, k. 43-45.		
protokół zatrzymania osoby	k. 4-5,		
Badanie stanu trzeźwości przy użyciu urządzenia elektronicznego wykazało, że M. S. (2) w chwili zdarzenia znajdował się w stanie nietrzeźwości. Pierwszy pomiar, przeprowadzony o godzinie 23:00 dał wynik 1,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badanie przeprowadzono o 23:15. Wynik wyniósł 1,21 mg/l. W trzecim badaniu, o godzinie 23:30, zawartość alkoholu w powietrzu wydychanym przez M. S. (1) wynosiła 1,22 mg/l, a w czwartej próbie o godzinie 23:49 - 1,15 mg/l.	zeznania świadka K. R.	k. 25-26, 75	

protokół badania alkomatem i świadectwo legalizacji	k. 3, k. 39,		
W chwili prowadzenia pojazdu wobec M. S. (1) obowiązywał zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt V K 1260/18, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 30 stycznia 2020 r., sygn. akt IV Ka 1384/19 M. S. (2) został bowiem skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Orzeczono wobec niego także środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Wyrok ten uprawomocnił się 30 stycznia 2020 r.	odpis wyroku SR dla Wrocławia – Śródmieścia z 28.06.2019 r., sygn. akt V K 1260/18 wraz z odpisem wyroku SO we Wrocławiu z 30.01.2020 r., sygn. akt IV Ka 1384/19	k. 31-32,	
dane z K.	k. 28-29,		
M. S. (2) urodził się (...) we W.. Jest żonatym mężczyzną, ojcem dwójki dorosłych dzieci. Posiada średnie wykształcenie. Z zawodu jest mechanikiem budowy i napraw. Aktualnie pozostaje bez stałej pracy zarobkowej.	dane o osobie	k. 34, k. 75,	

Utrzymuje się z zasłku z MOPS-u.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Sąd uznał, wyjaśnienia oskarżonego złożone na etapie postępowania sądowego za wiarygodne. W ocenie Sądu korespondowały one z pozostałym materiałem dowodowym i nie budziły zastrzeżeń.</p> <p>Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę.</p> <p>Przesłuchani w sprawie świadkowie byli bezpośrednimi obserwatorami zdarzenia,</p>	

		<p>stąd też fakt prowadzenia pojazdu mechanicznego przez oskarżonego w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym został w pełni udowodniony. Załączone do akt dokumenty potwierdziły jednoznacznie, że oskarżony był pod wpływem alkoholu, a jego stężenie w wydychanym powietrzu przekroczyło, normy wskazane w art. 115 § 16 k.k.</p>
zeznania świadka G. K.	<p>Sąd dał pełną wiarę zeznaniom G. K., albowiem były szczere i logiczne. Świadek wskazał, że oskarżony był gościem w jego pensjonacie, a podczas pobytu spożywał alkohol. Potwierdził również, że w dniu 25 sierpnia 2020 r. oskarżony będąc nietrzeźwym spakował swoje walizki, po czym wsiadł do pojazdu i uruchomił silnik, usiłując opuścić teren posesji. Z zeznań świadka jednoznacznie wynika, że oskarżony przejechał tyłem około 30 metrów, zanim został przez świadka zatrzymany. Depozycje świadka korespondują z zeznaniami M. Ż. i E. F., znajdują także wyraz w ustaleniach policyjnych odnośnie, stanu upojenia oskarżonego. W ocenie Sądu nie było podstaw by nie dać wiary twierdzeniom świadka.</p>	

<p>zeznania świadka M. Ż.</p>	<p>Na pełną wiarę zasługiwały również zeznania M. Ż.. W świetle całokształtu materiału dowodowego relacja wymienionej kobiety była szczerą i spójną. Świadek potwierdziła, że oskarżony, który wcześniej spożywał alkohol uruchomił pojazd i przejechał nim około 30 metrów.</p>		
<p>zeznania świadka E. F.</p>	<p>W procesie ustaleń faktycznych uwzględniono też zeznania E. F., która zrelacjonowała zdarzenie podobnie jak M. Ż.. Sąd uwzględnił zeznania świadka, gdyż były logiczne i nie zawierały sprzeczności. Świadek wskazała, że oskarżony wcześniej spożywał alkohol, a następnie pokłócił się z partnerką i wsiadł do samochodu, przejechał około 20-30 metrów i chciał opuścić posesję, która nie była ogrodzona i nie posiadała bramy.</p>		
	<p>zeznania świadka K. R.</p>	<p>Uwzględniono w pełni zeznania funkcjonariusza Policji K. R.. Świadek wskazał okoliczności zatrzymania oskarżonego i przeprowadzenia badania stanu trzeźwości. Z zeznań świadka wynika, że oskarżony przyznał, że prowadził pojazd. Jednocześnie świadek wskazał, że od oskarżonego była wyczuwalna woń alkoholu</p>	

		<p>i miał on problem z mową, która była bełkotliwa. Depozycje świadka w pełni korespondują z dołączonym do akt sprawy bezosobowym materiałem dowodowym. Nadto świadek to funkcjonariusz publiczny, osoba obca dla oskarżonego, a to oznacza, że w sprawie brak jest obiektywnych przesłanek, które podważyłyby wiarygodność jego zeznań.</p>	
	<p>materiał poglądowy</p>	<p>Sąd uwzględnił ten materiał, gdyż obrazował położenie parkingu, brak ogrodzenia posesji i bramy wjazdowej, co umożliwiało oskarżonemu łatwe opuszczenie terenu. Ponadto dokumenty te wskazują, że było to miejsce dostępne dla szerszego grona, osób aniżeli właściciele domu wypoczynkowego. Po terenie tym poruszali się goście pensjonatu, chcący dostać się do ośrodka.</p>	
	<p>protokół badania alkometem i świadectwo legalizacji</p>	<p>Dokumenty te zostały sporządzone w toku postępowania przez funkcjonariusza Policji i nie budziły żadnych zastrzeżeń. Z dowodów tych wynika, że oskarżony w chwili prowadzenia pojazdu mechanicznego znajdował się w stanie nietrzeźwości. W protokołach wskazano czas przeprowadzenia badania, jego wynik a także nazwę urządzenia do</p>	

		<p>badania stanu trzeźwości. Do akt załączono również świadectwo wzorcowania, które potwierdziło, że użyte urządzenie miało aktualny atest i było sprawne.</p>	
	<p>protokół zatrzymania osoby</p>	<p>Dokument ten potwierdza fakt zatrzymania oskarżonego. Wobec zeznań świadka K. R., nie budził żadnych zastrzeżeń. Wprawdzie nie został on wymieniony w akcie oskarżenia w pkt III, niemniej pod poz. 3 powołano się na protokół badania alkomatem znajdujący się na k. 4-5. Analiza akt wskazuje, że na k. 4-5 znajduje się protokół zatrzymania oskarżonego wraz z pouczeniem, Jednocześnie w aktach sprawy jest tylko jeden protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu, który znajduje się na k. 3. W ocenie Sądu zapis w akcie oskarżenia jest omyłkowy, a sporządzający skargę publiczną w istocie chciał w pkt 3 wymienić protokół zatrzymania. Fakt zatrzymania M. S. (1) jest bezsporny a sporządzony protokół dokumentuje tę czynność.</p>	
	<p>odpis wyroku SR dla Wrocławia – Śródmieścia z 28.06.2019 r., sygn. akt V K 1260/18 wraz z odpisem wyroku SO we Wrocławiu</p>	<p>Dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione do tego podmioty w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami. Potwierdzają fakt, uprzedniej karalności</p>	

	z 30.01.2020 r., sygn. akt IV Ka 1384/19	M. S. (1) za czyn z art. 178a§1 k.k i zastosowanie wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Nie stwierdzono żadnych przesłanek do podważenia jego wiarygodności.	
	dane z K.	Dokument ten został sporządzony przez uprawniony do tego podmiot w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami. Potwierdza fakt, uprzedniej karalności M. S. (1). Nie stwierdzono żadnych przesłanek do podważenia jego wiarygodności.	
	dane o osobie	Sąd uwzględnił dane uzyskane w trybie art. 213 k.p.k. a także informacje przekazane przez oskarżonego, które pozwoliły na ustalenia odnośnie jego sytuacji osobistej i życiowej.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd nie uwzględnił wyjaśnień oskarżonego złożonych na etapie postępowania	

		przygotowawczego, gdyż stały w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Oskarżony pierwotnie nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, jednakże przed sądem zmienił wyjaśnienia w tym zakresie. Mając na względzie wymowę wszystkich dowodów: tj. zeznań świadków, informacji ustalonych w oparciu o wyniki badania stanu trzeźwości, informacji o skazaniu i obowiązywaniu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, modyfikacja stanowiska oskarżonego nie budzi żadnych zastrzeżeń.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. S. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, że oskarżony M. S. (2) wyczerpał swoim zachowaniem znamiona			

przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. Przypisując oskarżonemu zarzucany czyn, Sąd dokonał nieznaczej jego modyfikacji, przyjmując, iż stan jego nietrzeźwości wynosił nie więcej niż 1,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Taki bowiem wynik wykazało pierwsze badanie, przeprowadzone przy użyciu urządzenia elektronicznego typu Alkometr, które było miarodajne dla uznania sprawstwa i winy oskarżonego.

Sąd nie miał żadnych wątpliwości, że M. S. (2) w dniu 25 sierpnia 2020 roku około godz.22:40 na ul. (...) w R. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o Ruchu Drogowym, w ten sposób, że kierował samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie więcej niż 1,18 mg/l w wydychanym powietrzu, czym naruszył zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczony prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego we Wrocławiu Śródmieścia sygn. akt V K 1260/18 obowiązującego w okresie

od 21 września 2018 roku
do 21 września 2021 roku.

Oskarżony miał pełną świadomość bezprawności swojego postępowania. Zgodnie z art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym zabrania się kierowania pojazdem, prowadzenia kolumny pieszych, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt osobie w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu. Oskarżony był uprzednio karany za czyn z art. 178a§1 k.k. Wiedział zatem, jazda pod wpływem alkoholu jest niedozwolona, oraz że orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Mimo tego, po upływie zaledwie kilku miesięcy od uprawomocnienia się wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia wydanego w sprawie V K 1260/18 i obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych ponownie będąc pod wpływem alkoholu wsiadł za kierownicę i prowadził samochód osobowy w ruchu lądowym. Uzasadnione zatem jest twierdzenie, że działał on umyślnie. Zważywszy na okoliczności popełnienia czynu, Sąd uznał, że stopień jego społecznej

szkodliwości jest znaczny, w stopniu uzasadniającym wymierzenie mu kary izolacyjnej. Oskarżony uruchomił silnik pojazdu. Poruszając się po parkingu dostępnym dla szerszego grona użytkowników, usiłował włączyć się do ruchu drogowego, a wykonując manewr cofania uderzył w stojące na tym parkingu kwietniki. Sytuacja ta miała miejsce w sezonie letnim, w godzinach wieczornych, w miejscowości turystycznej (R.), na parkingu dostępnym dla gości pensjonatu, uznać zatem należy, że stwarzał realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Zaistnienie takiego zagrożenia nie stanowi oczywiście znamienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k., niemniej – zdaniem Sądu – ma istotne znaczenie dla oceny społecznej szkodliwości czynu. Wymaga bowiem wyraźnego podkreślenia, że sprawca takiego zdarzenia nie tylko narusza podstawowe zasady bezpieczeństwa w komunikacji, ale ponadto nie wykonując wcześniej orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, okazuje lekceważenie dla wyroków sądowych, naruszając tym samym autorytet wymiaru sprawiedliwości [tak SN w postanowieniu z dnia 19 stycznia 2012 r., I KZP

22/11, OSNKW 2012, nr 1, poz. 6].

Sąd uznał, że oskarżony poruszał się w ruchu lądowym. Przewidziane w przepisie art. 178a§1 k.k. (do którego odwołuje się przepis art. 178a§4 k.k.), kryterium "ruchu lądowego" należy wiązać nie tyle z formalnym statusem konkretnej drogi, czy też określonego miejsca, lecz z faktyczną dostępnością i rzeczywistym jego wykorzystywaniem dla ruchu pojazdów i innych uczestników. W związku z tym miejscem popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. mogą być: drogi publiczne, drogi wewnętrzne, strefy zamieszkania i inne miejsca dostępne dla ruchu pojazdów. Jednak nie chodzi tu o każde miejsce, gdzie odbywa się ruch pojazdów, ale o takie, które jest przeznaczone dla ruchu". W tym miejscu wypada podkreślić, że pojęcie to obejmuje nie tylko ruch odbywający się na drogach publicznych i w strefach zamieszkania, ale też na terenach budowlanych i przemysłowych, lotniskach, na drogach leśnych, itp., a więc ruch odbywający się we wszelkich miejscach dostępnych do powszechnego użytku, na których odbywa się rzeczywisty ruch pojazdów. Takim

miejszem dostępnym do powszechnego użytku w ruchu lądowym są drogi wewnętrzne wymienione w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460 z późn. zm.). Do dróg wewnętrznych należą między innymi drogi dojazdowe do gruntów rolnych i leśnych, drogi leśne, drogi w osiedlach mieszkaniowych, parkingi, place przed dworcami autobusowymi, kolejowymi i portami, drogi prowadzące do obiektów użytkowanych przez przedsiębiorców, pętle autobusowe, czy drogi znajdujące się na zamkniętym terenie kopalni, fabryki, budowy.

Z poczynionych w sprawie ustaleń wynika, że oskarżony poruszał się po parkingu dostępnym dla gości (...), na którym w chwili zdarzenia znajdowały się pojazdy innych gości. Teren ten prowadził również do samego obiektu wypoczynkowego. Jak wynika z materiałów poglądowych nie był on ogrodzony trwałym płotem. Wzdłuż ulicy (...) wydzielają go donice kwiatowe, a wjazd na posesję nie był ograniczony bramą. Przyjąć zatem należało, że teren na którym zaistniało analizowane zdarzenie, faktycznie był użytkowany przez nieokreśloną ilość osób, był dostępny dla

<p>wielu uczestników ruchu drogowego, odbywał się na nim ruch pojazdów wyjeżdżających i wjeżdżających.</p> <p>Mając to na względzie, Sąd skazał M. S. (1) za przypisany mu czyn.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach uniewinnienia			

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>M. S. (2)</p>	<p>I</p>	<p>I</p>	<p>Uznając sprawstwo i winę M. S. (1), Sąd wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Zdaniem Sądu kara ta jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, nie przekracza winy, a także czyni zadość celom w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Będzie ona akcentowała jej wychowawczą rolę, uświadamiając w ten sposób oskarżonemu naganność jego postępowania i wzbudzając w nim refleksję o konieczności przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. W zakresie prewencji ogólnej orzeczonej kara winna uświadomić społeczeństwu, iż popełnienie omówionego przestępstwa wiąże się z reakcją wymiaru sprawiedliwości. Kara orzeczonej względem oskarżonego wydaje się również potrzebna dla</p>

osiągnięcia celów kary, tak względem samego oskarżonego jak i tych wszystkich, którzy gotowi byłiby go naśladować. Dla tych szczególnie ma stanowić dosadny sygnał braku pobłażania społeczeństwa dla wciąż nagminnych zachowań polegających na poważnych naruszeniach nakazu trzeźwości obowiązującego kierujących w ruchu lądowym.

W ocenie Sądu wymierzona kara, mimo iż w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, uświadomi oskarżonemu, że wsiadając za kierownicę samochodu pod wpływem alkoholu, stworzył zagrożenie dla porządku prawnego oraz bezpieczeństwa innych osób, a ponadto uświadomi mu wagę naruszonych przez niego norm prawnych, a także skłoni do refleksji nad swoim dotychczasowym postępowaniem i zmobilizuje go do zmiany swojej postawy w przyszłości. Dlatego też, zdaniem Sądu, orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności jest w pełni wyważona i sprawiedliwa w świetle powyższych okoliczności.

Na niekorzyść oskarżonego działała:

- uprzednia karalność,

			<ul style="list-style-type: none"> - ignorancja wobec obowiązującego porządku prawnego, - istnienie zagrożenia dla zdrowia i życia innych osób, - znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, przejawiający się w naruszeniu najbardziej elementarnego i podstawowego obowiązku uczestnika ruchu drogowego jakim jest pozostawanie w stanie trzeźwości w czasie prowadzenia pojazdu; - poruszanie się w miejscu, w którym odbywa się zarówno ruch kołowy jak i pieszy. <p>Jako okoliczność łagodzącą, Sąd przyjął:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przyznanie się do popełnienia czynu i winy, - wyrażenie skruchy.
M. S. (2)	II	I	<p>Konsekwencją skazania oskarżonego za popełnienie czynu stypizowanego w art. 178a § 4 k.k. jest orzeczenie wobec niego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio. Stanowi o tym przepis art. 42 § 3 k.k., do którego zastosowania Sąd był zobligowany.</p>
M. S. (2)	III	I	<p>Sąd obligatoryjnie orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne</p>

			na rzecz (...) (...) w najniższej możliwej wysokości wynoszącej 10.000 złotych. Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowi przepis art. 43a§2 k.k.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. S. (2)	IV	I	Na mocy art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył na poczet wymierzonej kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie, tj. czas zatrzymania. Orzeczenie to ma charakter obligatoryjny.
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	<p>Zasadniczo każdy, kto przez swój czyn spowodował postępowanie karne zobowiązany jest do ponoszenia wszystkich wydatków związanych z tym postępowaniem (wyrok SN z dnia 30 października 1975 r., OSNKW 1976/1/9). W przedmiotowej sprawie, biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego i przewidywaną nieefektywność egzekucji Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. odstąpił od obciążania M. S. (1) tymi kosztami i opłatą.</p>	
7. Podpis		